

Vraag nr. 8
van 6 november 1995
van de heer FILIP DEWINTER

Personeelsformatie provincie Limburg – Vernietiging

Onlangs vernietigde de minister het nieuwe statuut voor het Limburgse provinciepersoneel. Eén van de redenen hiervoor zou slaan op de bevoegdheden van de 40 Limburgse personeelsleden die zich moeten bezighouden met de bouw- en milieuvergunningen.

De pers maakt gewag van vijf argumenten van de minister om tot dit besluit te komen. Welke zijn deze argumenten ?

Antwoord

Ik kan het Vlaams parlementslid meedelen dat ik het besluit van 21 juni 1995, waarbij de provincieraad van Limburg de personeelsformatie wijzigde, niet heb goedgekeurd.

Dit gebeurde omdat de provincieraad van Limburg in de personeelsformatie meerdere betrekkingen opnam voor de uitoefening van medebewindstaken inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu. Artikel 122 van de provinciewet bepaalt dat de gouverneur zorg draagt voor het onderzoek van alle zaken, andere dan die bedoeld bij artikel 106. Dit artikel heeft het over zaken van provinciaal belang. De opdrachten die de decreetgever aan de bestendige deputatie verleende zijn echter niet van provinciaal, maar van gewestelijk belang.

Daarnaast stelde ik vast dat bepaalde leidinggevende functies in het provinciaal domein Bokrijk niet werden opgenomen in de formatie. Deze leidinggevende functies worden waargenomen door personeelsleden van de VZW Het Domein Bokrijk. Op die manier werden provinciepersoneelsleden onder het gezag van de VZW gesteld.

Ook is de uitbating van het domein Bokrijk een aangelegenheid van provinciaal belang. De uitvoering van provinciale opdrachten moet binnen de provinciale organisatie gebeuren, behalve als er sprake is van een wettelijke uitzondering. Het personeel dat met de uitvoering van deze opdrachten wordt belast, moet door de provincie worden te werk gesteld. Om deze reden moet dit personeel betrekkingen in de personeelsformatie innemen.

Ik vernietigde ook het administratief en het geldelijk statuut en het reglement voor het contractueel personeel. Deze besluiten waren immers gebaseerd op de personeelsformatie.

Ik trad onder meer om de volgende motieven op tegen het administratief statuut.

De verlofregeling die in het statuut werd opgenomen, wijkt af van de regeling van het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De provincieraad komt hierdoor terug op zijn besluit van 15 december 1993. Door dit besluit had het bestuur de verlofregeling van het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap overgenomen, omdat het een eenvormige verlofregeling voor al het personeel dat bij de provinciale organisatie werkt, noodzakelijk

achtte. Deze afwijking, zonder afdoende motivering twee jaar na de invoering, kan bezwaarlijk als consistent worden beschouwd.

Ook stelde ik vast dat de artikelen 113 en 198 van dit statuut qua terminologie niet overeenstemden. Deze artikelen waren vrij belangrijk, omdat ze de vaststelling van de definitieve beroepsongeschiktheid regelen, op basis van de evaluatie.